Dosarul nr.2-126/26
2-26018362-18-2-17022026-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

22 iulie 2026 or. Ștefan Vodă

Judecătoria Căuşeni, sediul Ștefan Vodă
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Vitalie Fachira
Grefierul Filip Moruz

Cu participarea reclamantului Tatiana Julea, reprezentantului pârâtului, avocatul Lilian Zavalișca, în lipsa pârâtului Marin Muntean, citat legal,

examinând în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Julea împotriva lui Marin Muntean, privind stabilirea paternității și încasarea pensiei de întreținere,

C O N S T A T Ă:

La 16 februarie 2026, Tatiana Julea a depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Marin Muntean privind stabilirea paternității față de copilul minor Mirela Julea (a.n. *****), încasarea pensiei de întreținere și cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii, a arătat că a conviețuit cu pârâtul începând cu luna ianuarie 2021, iar ulterior au locuit împreună în satul Căplani. Susține că pârâtul este tatăl biologic al copilului și că acesta a recunoscut paternitatea, a vizitat copilul și familia acestuia, iar la botezul din 08.01.2022 au participat mama și fratele pârâtului. Totuși, pârâtul a refuzat să se prezinte la Oficiul Stării Civile pentru recunoașterea oficială a paternității, motiv pentru care copilul a fost înregistrat pe numele mamei. Reclamanta mai indică faptul că pârâtul lucrează peste hotarele Republicii Moldova și nu contribuie la întreținerea copilului, iar veniturile acestuia nu îi sunt cunoscute. Din acest motiv, solicită stabilirea pensiei de întreținere într-o sumă fixă de 3000 lei lunar, până la majoratul copilului. Prin acțiune a solicitat: stabilirea faptului că Muntean Marin este tatăl copilului Mirela, născută la *****; încasarea pensiei de întreținere în cuantum de 3000 lei lunar, până la majoratul copilului; încasarea cheltuielilor de judecată, constând în 250 lei taxa de stat, 200 lei taxa de timbru și 700 lei cheltuieli de asistență juridică.

Pârâtul Marin Muntean nu a prezentat instanței referința pe cazul respectiv, însă a contractat un avocat care s-a expus în ședința de judecată.

În cadrul ședinței de judecată reclamata Tatiana Julea a solicitat admiterea acțiunii, iar pârâtul, reprezentat de avocatul Lilian Zavalișca, a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, motivând că reclamanta nu a prezentat probe care să

confirme că pârâtul este tatăl copilului. Acesta a arătat că nici adeverința eliberată de primărie nu atestă paternitatea, iar susținerile reclamantei se bazează exclusiv pe afirmațiile din cererea de chemare în judecată, fără dovezi concludente. În consecință, avocatul a solicitat respingerea integrală a acțiunii, inclusiv a capătului de cerere privind încasarea pensiei de întreținere.

Analizând probele anexate la materialele dosarului în ansamblul şi interconexiunea lor, judecătorul consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Julea împotriva lui Marin Muntean, privind stabilirea paternității și încasarea pensiei de întreținere, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate*.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege*.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.*

Potrivit art. 48 din Codul familiei, dacă copilul este născut din părinţi necăsătoriţi între ei şi în lipsa declaraţiei comune a părinţilor sau a tatălui copilului, paternitatea se stabileşte de către instanţa judecătorească în baza declaraţiei unuia dintre părinţi, a tutorelui (curatorului) copilului sau a copilului însuşi la atingerea majoratului.

Prin urmare, simpla formulare a unei cereri de chemare în judecată sau afirmațiile reclamantului nu sunt suficiente pentru constatarea filiației, aceasta urmând a fi demonstrată prin probe pertinente, concludente și suficiente.

Conform art. 117 Cod de procedură civilă, probe în cauzele civile sunt elementele de fapt dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților. Potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile, dacă legea nu dispune altfel. De asemenea, art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că instanța apreciază probele după propria convingere, întemeiată pe cercetarea completă și obiectivă a tuturor probelor administrate în cauză.

În prezenta cauză, reclamanta și-a întemeiat cererea exclusiv pe propriile afirmații potrivit cărora ar fi convieţuit cu pârâtul și că acesta ar fi recunoscut copilul ca fiind al său. Totuși, aceste susțineri nu au fost confirmate prin niciun mijloc de probă admisibil.

Instanța reține că reclamanta nu a prezentat înscrisuri, fotografii, conversații, corespondență electronică, transferuri bănești, acte medicale sau orice alte mijloace de probă care să confirme relația dintre părți ori recunoașterea copilului de către pârât.

Mai mult, deși reclamanta a invocat existența unor persoane care ar fi cunoscut relațiile dintre părți și împrejurările nașterii copilului, aceasta nu a solicitat audierea niciunui martor în vederea confirmării circumstanțelor invocate.

În aceeași ordine de idei, instanța constată că reclamanta nu a formulat nici cerere privind efectuarea unei expertize genetice (ADN), deși aceasta reprezintă, în practica judiciară actuală, cel mai concludent și obiectiv mijloc de probă pentru stabilirea filiației biologice.

Instanța subliniază că, deși administrarea probelor constituie un drept procesual al părților, acestea suportă și consecințele neexercitării acestui drept. Rolul activ al instanței nu poate substitui obligația reclamantului de a-și proba propriile pretenții și nici nu permite instanței să administreze din oficiu probe în locul părții interesate, în lipsa unei solicitări motivate.

În speță, reclamanta a adoptat o conduită procesuală exclusiv pasivă, limitându-se la reiterarea afirmațiilor din cererea introductivă, fără a depune diligențe reale pentru administrarea probelor necesare stabilirii adevărului.

Or, în materia stabilirii filiației, simpla declarație a unuia dintre părinți nu poate constitui, prin ea însăși, temei suficient pentru recunoașterea pe cale judecătorească a paternității, întrucât o asemenea abordare ar lipsi procedura judiciară de orice exigență probatorie și ar transforma instituția stabilirii paternității într-o formalitate bazată exclusiv pe afirmațiile unei singure persoane.

Acceptarea unei asemenea modalități de probare ar crea premisele recunoașterii paternității exclusiv în baza unor simple susțineri neverificate, fără existența unor elemente obiective de confirmare, ceea ce ar contraveni principiilor securității raporturilor juridice, egalității armelor și dreptului la un proces echitabil, garantate de art. 20 din Constituția Republicii Moldova, precum și de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța nu poate substitui standardul probator impus de lege prin prezumții întemeiate exclusiv pe declarațiile reclamantei, întrucât o asemenea practică ar însemna că orice persoană ar putea solicita recunoașterea paternității față de orice altă persoană, fără administrarea unor probe obiective, ceea ce este inadmisibil într-un stat de drept.

În consecință, în lipsa unor probe pertinente, concludente și suficiente care să demonstreze existența raportului biologic dintre copil și pârât, instanța constată că reclamanta nu și-a executat obligația probatorie prevăzută de art. 118 CPC, iar pretenția privind stabilirea paternității urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Întrucât cererea privind încasarea pensiei de întreținere este accesorie cererii privind stabilirea paternității, iar existența obligației de întreținere este condiționată de existența raportului juridic de filiație, respingerea capătului principal de cerere atrage, în mod inevitabil, și respingerea capătului de cerere privind încasarea pensiei de întreținere.

Prin urmare, în lipsa constatării judiciare a paternității pârâtului, acesta nu poate fi obligat la executarea obligației legale de întreținere prevăzute de art. 74 și art. 76 din

Codul familiei, motiv pentru care și această pretenție urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Julea împotriva lui Marin Muntean, privind stabilirea paternității și încasarea pensiei de întreținere, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Căuşeni sediul Ștefan Vodă.

Președintele ședinței,
judecătorul Vitalie Fachira